

Og sådan er det. Hvis der er ting, vi ikke vil have, så går vi imod. For os er det ikke nogen købmandsbutik, hvor man kan tage 75 pct. af det gode, og så må man til gengæld tage 25 pct., man er imod. Så er vi hellere ikke med.

Vi går gerne på kompromis, hvor man ikke får alt det igennem, man står for. Sådan er politik. Man kan ikke få alt det, man står for, hver gang, men vi indgår ikke i købmandshandler, hvor vi på områder skal acceptere nogle principielle, reelle forringelser, som vi er imod.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det er lige før, jeg har en fornemmelse af, at hr. Frank Aaen blev så uklar i mælet, at man kunne tro, han var radikal. Men det er jo rimelig væsentligt for at få et billede af, i hvor høj grad hr. Frank Aaen potentielt kunne deltage i et flertal, om han mente det, han sagde først, eller han mente det, han sagde sidst.

Altså først startede hr. Frank Aaen med at sige, at Enhedslisten ikke vil deltage i noget som helst, som går dem imod. Så blev det senere til, at man godt kunne være med i noget, hvor man fik 75 pct. opfyldt; så var der til gengæld 25 pct., man ikke var tilfreds med.

Hvilken en af udlæggerne er det, vi skal regne med i den her situation, for det kan jo spare os for noget arbejde, hvis vi ved, at det altid er sådan, at hvis man ikke 100 pct. får sin vilje, så vil man ikke være med.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hvis vi kun var med, når vi fik vores vilje fuldt ud, så havde pinsepakken set ganske anderledes ud. Så sådan er det selvfølgelig ikke.

Det, vi er indstillet på, er at være med, selv om vi ikke kan gå hele den vej, vi gerne vil. Alttså det er det, man kalder kompromis, hvor man siger: O.k., så kan vi komme her til, og det gør vi så.

Men dér, hvor vi principielt er afvisende, og det var der, jeg prøvede at snakke om de 25 og de 75 pct. – det var måske ikke så klart, det vil jeg så bare skære ud i pap: Vi er aldeles imod at gennemføre en forbedring for nogle mennesker, samtidig med at vi tager fra andre, hvis vi ikke mener, det er folk, der skal tages fra, f.eks. de meget rige.

Men hvis det er sådan, at vi siger: Den gruppe her har også brug for en forbedring, så går vi ikke hen og forringer vilkårene for den for at

forbedre vilkårene for en tredje gruppe. Sådan er det.

Det vil sige, vi går ikke på køb med vores principper på et område for at få noget igennem på et andet område. Det er ikke en købmandsbutik, vi er med i. Vi accepterer, at det nogle gange er nødvendigt, at vi ikke kan komme hele vejen i ét hug, og så går vi det stykke ad vejen, vi kan.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 105:

Forslag til folketingsbeslutning om nyt førtidspensionssystem med enklere ydelsesstruktur, forbedrede ydelser og øget retssikkerhed.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.
(Fremsat 25/3 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Den debat, vi skal have om SF's beslutningsforslag til et nyt system på førtidspensionsområdet, vil jo nemt til forveksling komme til at ligne den debat, vi lige har haft om Enhedslistens forslag. SF's forslag adskiller sig fra Enhedslistens forslag på den måde, at det er noget mere udbygget, at det går mere ind i de enkelte områder og kommer med beskrivelse af, hvad det er for et system, som SF godt kan tænke sig.

Jeg kan ikke støtte forslaget, fordi jeg mener, at vi slet ikke har forudsætningerne for at vurdere konsekvenserne af de her forskellige ele-